

Rima de Jaume Roig al segle XVII: ús i exemples en plecs solts.

SLIMM - Seminari de Literatura i Cultura de l'Edat Mitjana i l'Edat Moderna

Altea Llorens Serrano

16/01/2024

Guió

1. Treballs i *Lloables costums*
2. Rima de Jaume Roig
3. Exemples d'ús
4. Altres usos
5. Conclusions

1. Treballs i *Lloables costums*

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

FACULTAT DE FILOLOGIA, TRADUCCIÓ I COMUNICACIÓ

TREBALL FINAL DE GRAU DE FILOLOGIA CATALANA

*LLOABLES COSTUMS, VIDA Y PRÀTIQUES QUE TENEN LES
MAJORDONES DELS CAPELLANS: EDICIÓ I ESTUDI.*

Presentat per Altea Llorens Serrano

Dirigit per Eulàlia Miralles

Curs: 2021-2022

València, 2022

*Lloables costums, vida i pràtiques que tenen
les majordones dels capellans i Segona part
dels lloables costums de las majordones dels
capellans: edició i estudi.*

Treball de Final de Màster

Màster Oficial Interuniversitari Estudis Avançats en Llengua i Literatura
Catalanes

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Altea Llorens Serrano

Dirigit per Eulàlia Miralles i Josep Pujol

Curs 2022/2023

Barcelona, 2023

LLOABLES COSTVMS, VIDA, Y PRACTIQUES QUE TENEN LES
majordones dels Capellans.

Compostes per Archangel Puig, natural de la
Vila de Ripoll.

Entre gent baixa, y vilans
vn reit any he entes a dir
contrals pobres Capellans,
que llurs bens ab dents, y mans
se deuen distribuyr.

La causa de aço no se,
be que oyg de quant en quant,
que tot dany los està be
en pendrel, no sols perque
guanyan los dines cant. at.

Llur raho es bestial
entre gent de bon judici,
perque tot oficial
treballant guanyal jornal
si vol ser be son ofici.

Treball nos pot igualar
ab lo del enteniment,
creuhen ques descans cantar,
y es mes treball que cauar
quant lome està descontent.

Estant en casa ab quimera
debilitat de ventrell,
volgui escriurer la manera

que vuy te molta cuynera,
y les dones de seruey.

Ani per fer riure vn gac
si fabricu lo que passa,
jou dirè ab breuedat
lo que passa, y ha passat,
com veuran ab esta traça.

Quis be entenga la gent
tot lo que pot succehir,
no diran so impertinent
de ser tal aduertiment,
qui voldrà ho porà llegir.

Llur modo de negociar
questas donas fan, dirè,
llur mal dir, y llur robar,
si voleu atents estar,
si so llarch perdonaume.

Comença.

Penfant ab ma fantasia
vna vesprada
en les dones de soldada
me posia escriure
tot lo llur modo de viure,

y en-

SEGONA PART
DELS LLOABLES COSTVMS
de las majordones dels Capellans.

Feta per vn Reitor Aragones, prop lo Pont de la Corba.

Ab llicencia del Ordinari, en Barcelona, En la Estampa admini-
trada per Seballia de Cormellas Mercader, Any 1641.

AXO es cert,
sempre ho veureu,
vn dia de sant Iuan
me succehi
ab vna tia que llogui
gran ayguadera,
la qual si fos cadenera
ho passarell,
fora estat vn gran joyell
per vna gubia,
que com lluer de Canaria
redu blana,
y tant que me admiraua
en arribar,
diguili que volia guanyar,
respongue ella,
sens en biras, ni caramella,
senyor no re,
que seruir a sa merce,
es doble guany,
vuyt llus es guanyaua lany
ab lo darrer,
set almanco ne menester,
que sent qui es,
no vull mirar interes,
si be me han dit,
que aua algun escrit,
de majordones,
no dich mal de les bones,
li digo iyo,
perque no es de raho,
en bona fe,
dir mal de qui serueix be,

ni ferne queixas, yo crech,
vos no sou de aqueixas,
que vostra cara,
me assegura desde ara,
que sou fiada,
y deuenir endresada,
segons yo albir,
ni sabria yo may dir
mal de la bona
que tambe som fill de dona
com los demes,
y seria mal ho fes,
en bona fe,
sols dich, de que nostron be
nos van robant,
raho tingue molt bastant
del que escrigue,
lo domine quant digue
ab moltes veres,
digue coses verdaderas,
y a no mentir,
quant yo las senti llegir
yo digui,
no se aparta del cami
en lo quels diu,
be mostra lo qui escriu,
que sa, llur vides,
les demes son succeydes
ya desplegar, ab vn trencat,
dient que era traquilat
per sonarge,
y v. Maco de auentatge
la bona dona,

y que

LLOABLES COSTUMS, VIDA, Y PRACTIQUES QUE TENEN LES
majordones dels Capellans.

Compostes per Archangel Puig, natural de la
Vila de Ripoll.

219

5920

ENtre gent baixa, y vilans
vn reit any he entes a dir
contrals pobres Capellans,
que llurs bens ab dents, y mans
se deuen distribuyr.

La causa de aço no se,
be que oyg de quant en quant,
que tot dany los està be
en pendrel, no sols perque
guanyan los dines cant. at.

Llur raho es bestial
entre gent de bon judici,
perque tot oficial
treballant guanyal jornal
si vol fer be son ofici.

Treball nos pot igualar
ab lo del enteniment,
creuenh ques descans cantar,
y es mes treball que cauar
quant lome està descontent.

Estant en casa ab quimera
debilitat de ventrell,
volgui escriurer la manera

que vuy te molta cuynera,
y les dones de seruey.

Ani per fer riure vn gat
si sabieu lo que passa,
jou dirè ab breuedat
lo que passa, y ha passat,
com veuran ab esta traça.

Ques be entenga la gent
tot lo que pot succehir,
no diran so impertinent
de fer tal aduertiment,
qui voldrà ho porà llegir.

Llur modo de negociat
questas donas fan, dirè,
llur mal dir, y llur robar,
si voleu atents estar,
si so llarch perdoname.

Comença.

PEnfant ab ma fantasia
vna vesprada
en les dones de soldada
me posia eseriure
tot lo llur modo de viure,

y en-

SEGONA PART
DELS LLOABLES COSTVMS
de las majordones dels Capellans.

223

Feta per vn Reitor Aragones, prop lo Pont de la Corba.

Ab llicencia del Ordinari, en Barcelona, En la Estampa administrada per Sebaltia de Cormellas Mercader, Any 1641.

AXO es cert,
sempre ho veureu,
vn dia de sant Iuan
me succehi
ab vna tia que llogui
gran ayguadera,
la qual si fos caderneta
ho passarell,
fora estat vn gran joyell
per vna gabia,
que com lluer de Canaria
redu blaua,
y tant que me admiraua
en arribar,
diguili que volia guanyar,
respongue ella,
sens en biras, ni caramella,
senyor no re,
que seruir a sa merce,
es doble guany,
vuyt llues guanyaua lany
ab lo darrer,
set almanco ne menester,
que sent qui es,
no vull mirar interes,
si be me han dit,
que aua algun escrit,
de majordones,
no dich mal de les bones,
li digo iyo,
perque no es de raho,
en bona fe,
dir mal de qui serueix be,

ni ferne queixas, yo crech,
vos no sou de aqueixas,
que vostra cara,
me assegura desde ara,
que sou fiada,
y deuenir endresada,
segons yo albir,
niabria yo may dir
mal de la bona
que tambe som fill de dona
com los demes,
y seria mal ho fes,
en bona fe,
sols dich, de que nostron be
nos van robant,
raho tingue molt bastant
del que escrigue,
lo domine quant digue
ab moltes veres,
digue coses verdaderas,
y a no mentir,
quant yo las senti llegit
yo digui,
no se aparta del cami
en lo quels dia,
be mostra lo qui escriu,
que sa llur vides,
les demes son succeydes
ya desplegar, ab vn trencat,
dient que era traquilat
perfonage,
y V. Maco de auentatge
la bona dona,

y que

DEFENSA DE LAS MAYORDONAS DELS CAPELLANS
 Ordenades per lo llur Aduocat Bernart Guillemet
 Escola de Traquitant.

Com los que a altri feran
 sien menors
 segons de predicadors
 tinch entes,
 de aqui ve que en no
 tinguts ells son
 per totes les parts del mon
 pels poderosos
 com a poch menesterosos
 y encontinent
 se veu lo poch agrahiment
 si meny prear
 y de aqui lo mal parlar
 tant a la clara
 que entre lo fill y lo pare
 lo mateix es
 si lo pare no te res
 o que dolor,
 que certes men ve tristor
 sols en pensar
 y en aquest particular
 que tractam ara
 vn proces molt a la clara
 vos vull compondre
 y al aduersari respondre
 vull tot primer
 pus a tingut tant poch que fer
 en dir tant mal
 per hont veura lo oficial
 el Sacrista
 ne dona de capella
 o sent sa mara,
 er lo que veuen es tan rara
 totas cosas
 oba llenguas maliciofas
 e della diuhen,
 il altres quen escriuen

que pa ni vi ni canfada
 que bon fi
 que dira sinoi mal si
 que ella venga,
 y que ella a barato prenga,
 si guany no ha
 y a mes de asno quid,ra
 quel cambiar
 no siacert vn permutar
 de alguna cosa,
 si es alguna fahenosa
 que grau raho
 quel titol de permutacio
 o concedeix
 y tal cas se offerelix
 que lo obra
 mes quel nou sestimara
 sense duptar.
 Pus que diu ab mal parlar
 del tortallet
 que diu se fan de vn bocinet
 se pren de pasta
 be par son de mala casta
 tots estos tals.
 Digaume vos quey a de fals
 en aquest cas
 fil pa del dia du solas
 y fortaleza,
 y tenine auinantesa
 y reballant,
 per que no aniran menojant
 hont los parra,
 sabent es estalui de pa
 tortells y cocas.
 Be par tenan bech las ocas
 en tota terra,
 y axi sempre los fan guerra

LLOABLES COSTVMS, VIDA, Y PRACTIQUES QUE TENEN LES
 majordones dels Capellans.

Compostes per Archangel Puig, natural de la Vila de Ripoll.

Entre gent baxa, y vilans
 vn reitany he entes a dit
 contrals pobres Capellans,
 que llurs bens ab dents, y mans
 se deuen distribuyr.
 La causa de ago no se,
 be que oyg de quant en quant,
 que tot dany los esta be
 en pendrel, no sols per que
 guanyan los dines cant. at.
 Llur raho es bestial,
 entre gent de bon judici,
 per que tot oficial
 treballant guanyal jornal
 si vol fer be son ofici.
 Treball nos pot igualar
 ab lo del enteniment,
 creuhen ques de cans cantar,
 y es mes treball que cauar
 quant lome esta descontent.
 Estant en casa ab quimera
 debilita de ventrell,
 volgui escriurer la manera

que vuy te molta cuynera,
 y les dones de seruey.
 Ani per fer riure vn gac
 si fahieu lo que passa,
 jou dire ab breuedat
 lo que passa, y ha passat,
 com veuran ab cita traça.
 Ques be entenga la gent
 tot lo que pot succehir,
 no diran lo impertinent
 de fer tal aduertiment,
 qui voldra ho pora llegir.
 Llur modo de negociar
 que las donas fan, dire,
 llur mal dir, y llur robar,
 si voleu atents estar,
 si so llarch perdonaueme.
 Conenga.
 P Enfant ab ma fantasia
 vna vesprada
 en les dones de soldada
 me posi a escriure
 tot lo llur modo de viure,

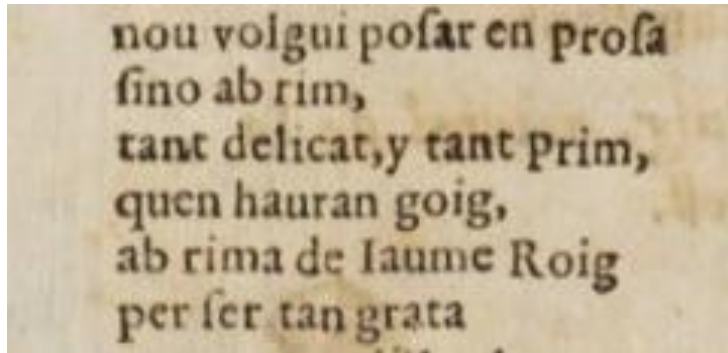
SEGONA PART
 DELS LLOABLES COSTVMS
 de las majordones dels Capellans.

Feta per vn Reitor Aragones, prop lo Pont de la Corba.
 Ab llicencia del Ordinari, en Barc. lona, En la Estampa adminiftrada per Sebaltia de Cormellas Mercader, Any 1641.

AXO es cert,
 sempre ho veureu,
 vn dia de sant Iuan
 me succchi
 ab vna tia que llogui
 gran ayguadera,
 la qual si fos cadenera
 ho passatell,
 fora estat vn gran joyell
 per vna gabis,
 que com llur de Canaria
 redu blaus,
 y tant que me admiraua
 en arribar,
 diguili que volia guanyar,
 respongue ella,
 sens en biras, ni caramella,
 senyor no re,
 que seruir a sa merce,
 es doble guany,
 vuyt llus es guanyaua lany
 ab lo darer,
 fet almanco ne menester,
 que sent qui es,
 no vull mirar interts,
 si be me han dit,
 que sura algun escrit,
 de majordones,
 no dich mal de les bones,
 li digui yo,
 per que no es de raho,
 en bona fe,
 dir mal de qui serueix be,

ni ferne queixas, yo crech,
 vos no sou de aqueixas,
 que vostra cara,
 me assegura desde ara,
 que sou fiada,
 y deuen ser endrefada,
 segons yo albir,
 ni fahria yo may dir
 mal de la bona
 que tambe sou fill de dona
 com los diemes,
 y seria mal ho fes,
 en bona fe,
 sols dich, de que nostron be
 nos van robar,
 raho tingue molt bastant
 del que escrigue,
 lo domine quant digue
 ab moltes veres,
 digue coses verdaderas,
 y a no mentir,
 quant yo las senti llegir
 yo digui,
 no se aparta del cami
 en lo quels die,
 be mostra lo qui escriu,
 que sa llur vides,
 les diemes son succcydes
 ya desplegar ab vn trencat,
 dient que era traquilat
 p rsonage,
 y v. Naco de auentatge
 la bona dona,

2. Rima de Jaume Roig

No u volguí posar en prosa
sinó ab rim,
tant delicat y tant prim
que n'hauran goig,
ab rima de Jaume Roig,
per ser tan grata

...

Rialc
Rao 182.3

Anselm Turmeda

1 Les prometençes
2 e greus sentences
3 qui revelades
4 foren passades
5 pells gran profetes;
6 e grans tempestes
7 veyg que s'acosten
8 e ja desbosten
9 ley crestiana.
10 La gent pagana
11 branden lur lança
12 an esperança
13 de fer dampnatge
14 al gran linatge
15 qui porta crisma.
16 Peccat del cisma
17 tal mal los dona:
18 cells qui corona
19 ffalsament porten

Rialc
Rao 182.4

Anselm Turmeda

1 No crech pas
2 que trespas
3 la ventura
4 si tant dura
5 quant vanir.
6 Mon albir
7 es que sia
8 per la via
9 ordonada
10 la privada
11 reyalitat;
12 lealtat
13 de paratge
14 al linatge
15 non acost,
16 e s desbost
17 la colona
18 qu'environa
19 e comanda,

Rialc
Rao 14.10

Fra Joan Basset

1 Garaus amichs,
2 de tots bes richs,
3 en temps passat
4 m'avets preguat
5 que sens cor vari
6 un letovari
7 vos ordonas,
8 can preposas
9 que malaltia
10 vos combatia
11 per fin'amor;
12 e tal dolor
13 es massa grans
14 de tots amans
15 qui de cor amen,
16 si donchs no clamen
17 a Deu ajuda,
18 ffins que perduda
19 sia lur pena.

COLOQUI DE DAMES

[f. 205] * COLLOQUI E REHONAMENT FET ENTRE
DUES DAMES, LA HUNA DAMA CASADA, L'AL-
TRA DE CONDICIO BEATA; AL QUAL COL-
LOQUI SE APPLICA HUNA ALTRA DAMA VI-
DUA; LO QUAL HOYT PER HUN VELLETT,
FONCH DESCRIT PER ELL LO REHO-
NAR DE QUISCUNA, COMEN-
SANT A PARLAR ELL EN
STIL DE SEMBLANTS
PARAULES:

5 Diuendres sant,
Die honest de dol e plant,
De bon mati,
Deuant mon Deu me presenti
Sus dins la Seu,
Per scoltar aquell gran preu
Que, [e]n lo sermo
Y en lamargue *Passio*
Per Sant Joan
10 Del alt Senyor qui nostre dan
Volch reparar,
Podent ho mils testificar
Trobam incer
(Car legim que for
15 Que lo restant

II. LO SOMNI DE JOHAN JOHAN

97

245 Al temps de huy,
Dient a vos lo que de mi
Sembla que diguen;
Quencara que parlant desliguen
Lo que dir volen,
250 Elles ab elles sen absolen;
Y axi parlant,
Li torna dir, prest replicant:
« Quant vos veure
Estar al lit del mal que te
255 Vostra cosina? »
— « Si mi sabeu vos medicina,
Dir lam podeu
(Respongue l'altra), e siu feu
Tendreu per mestra,
260 Puix yo fins aran so mal destra,
Puix nou he fet. »

Rialc
Rao 0.54

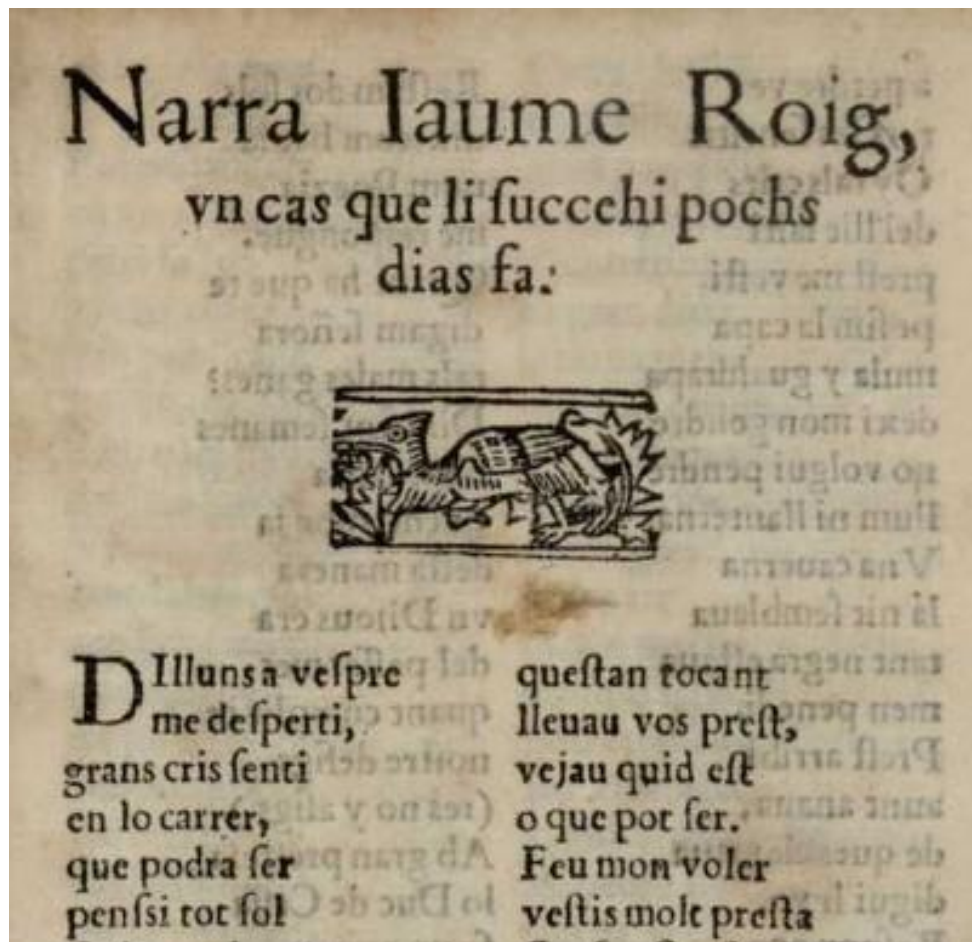
Poesie anonime

1 Scriur[e] vul
2 lo gran burbul
3 qui s deu seguir
4 ap[res] la mort
5 del rey molt fort
6 per qui brissat
7 s[er]a l'astat
8 de molts barrons
9 e los bassons
10 enmig del cell
11 perra lo stell
12 qua[n]t desme[m]brat
13 del ratpenat
14 lo rre[i] sera
15 e regnara
16 ab gran t[re]ball
17 lo poch mestal
18 e l vou q[ue] rel
19 el qual l'anyell

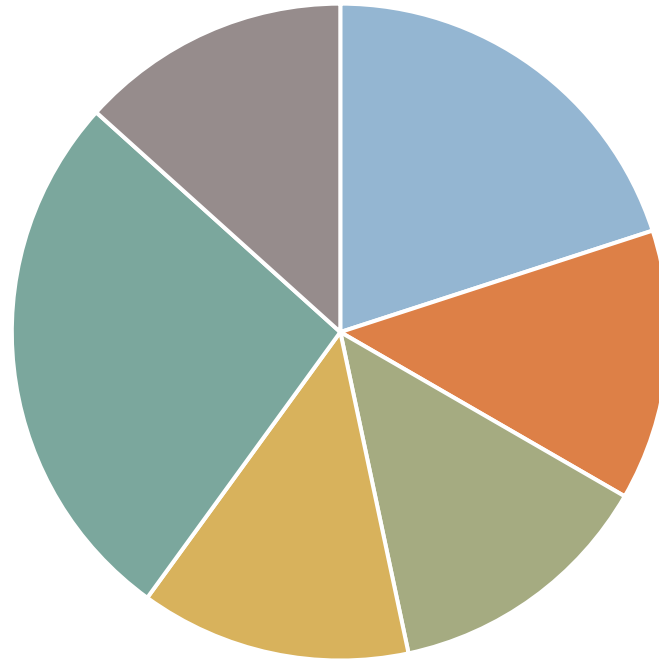
Yo, mestre Grau,
a qui més plau
ser lo bochí
del rey Paschí
y lo fiscal
per a dir mal,
vul de mon dit
dexar escrit
lo besamans
que ls mestres vans
an fet al rey,
perquè en la ley
en què yo vixch
d'est modo em rixch.

FURIÓ, Antoni (1999). «Estudi preliminar»
dins *Breu descripció dels mestres que
anaren a besar les mans a sa majestat del
rei don Felip a Real de la Ciutat de
València a 8 de febrer de 1586 feta per lo
venerable mestre Gaspar Guerau de
Montamajor*, Universitat de València,
València.

3. Exemples d'ús

Per tema els que anomenen la rima

3
■ Unió

2
■ Teresa de Jesús

2
■ Bandolers

2
■ Festes

4
■ Guerra

2
■ Altres

1 "ab
diferent
rima"

*Narra Jaume Roig i
Lloables costums
(codolades)*

132

COBLES EN ALA-
BANCA DE LA VNION,
OBRA MUY CVRIOS A AL TONO
de L. yne Rorig. Con vn Romance a la postre, que
declara quien fue el inventor.

de la
en se coprada vuy d'umenge A 28. de Maig de 160

F. Bon. 10.829

318

CON LICENCIA DEL ORDINARIO.
Impresso en Barcelona en la Emprta de Gabriel Graells:
y Giraldo Dotil, delante la Retoria del Pino.
Vendeuse en casa de L. yne Cardenas en v. yre, al carrer de Sant Pe-
re mes baix.

Cierto no se
con que dire,
tanto bien
si a certare
a dezir quien
es estado
el olvidado,
que en la Vnion
no ha nombrado
su Ex. cencia
fiendo quien
esta la ciencia
y quietud,
la prudencia,
la virtud,
la bondad
y el saber,
la verdad
y el entender,
la humildad,
la nobleza,
la riqueza,
la justicia,
la llaneza,
y por no saber
yo entender

suplicar
me quiera dar
su fauor
para dictar
y escriuir
lo que yo
quiero dezir
del Vnion
pues a puesto
tan buena ley
en todo esto
de la Vnion,
con gran saber
y discrecion
y entender,
como podeys
muy bien ver
en su trato
y saber:
hizo abonar,
tambien firmar
la Vnion,
como es razon
que lo consiente
toda la gente,
Dios le de vida
a su Ex. cencia,

se olvidauan,
y hurtauan
lo que hallauan
de la gente,
y les metauan:
mirad si es razon,
que todos ellos
tan manifestos
no se les tengan
compasion
quando vengan
hazerles justiciat
vendran a pagar
lo que deue ellos.
Delos Consejeros
tambien es razon
que de ellos
nos fros ablemos,
pues que v. mos
y conocemos
lo de la Vnion,
que ellos son
mantenedores,
y hazen fauores
a los de la Vnion.
Esta ciudad,
con gran verdad

«RELACIÓ BREV, VERDADE | RA, Y MOLT GVSTOSA DE LES FAMOSES | fes-
tes, balls, saraus, mascare, capuchades, farces y entremesos y al-
tres | coses de folga y entreteniment que se acostumen fer en la no-
ble | Ciutat de Barcelona en lo temps de Carnestoltes, junta-
ment | ab una descripsió del carrer de la Palla, y de la varie | tat de
viandes y menjar delicats.

Composta ab rima de Jaume Roig (9) per Miquel Ribes natural de
Granollers.

Per mes renom
sabrá totom
que en lo any present
ara corrent

a dret perfil
sis cents y mil
y deus y sis
tot per avís

8

cosa de gust
aper molt just
compuat ab rimes
per caps y cimes
les festes grans
ara y abans
ja molts vesades (10) Ne
les caputades
tan excelents
que así les genta
Per carnestoltes
a regions voltes
molt dies fan
segons quan han
si aum ongovy
fet aquest any
també com any
totom diu ay
lousa, tal cosa,
no basta proha,
si n'era per dir.
Sols referir
vull jo de pas,
lo fet y cas
com ha passat
dins la ciutat
de Barcelona,
cap y corona
de les demes.
Totom com vingut
v'ia ja en entant
estant mirant
mil maravelles
moltes gracielles
per los cantons,
boscha, carrerona
de la Ciutat
molt poblat,
perque de nit
ab men delit
totom ballas
com ja arribas
despres al hora, (11)
via tot lo entorn
rodat de aucells,
tichó, grans, y belis,
vins, moris, plomat
all penjats,
y arropiats sous
molts, indrots,
perllus, capotes,
cognes, vidres,
(fura serdines)
conills, gallines,
volatris,
tot se cobria
proo vitualis.
La gent que balla
á vula y rem
molt en extrem
com en costum,
ab gran tum, tum
de tamborins,
vula y dolrina,
y meustrals,
en dies tal
totom fa festa
la gran tempesta
de taronjals,
grans pesos dodes,
totom si by fa,
qui vis: no ha,
may no castiò
tal bisarra
de mascare (12), balls Ne
diferents talls
y composuras,
tantos figures
de dros de ran,
que á cada pas
passant trobu
tant de sara
en casa y sala,
tot va de gala
folga y deuari,
fan lo casari,
y la palbra,
la taxa piam,
(y la xacota, (13) Ne
totom se antona,
que nos nos may
fan lo ay, ay, ay,
y exarrema,
si bones ven
com a Francesos,
fent entremesos
y llampelletes
ab ventoleres
groques y bisnes
sent com trosos,
no es com fruda:
vesita de sola
vos com a vells,
casí tota dia
ab barbes falsees,
botinas, calces,
y ben tridat:
queres liscades
a la anella
passa la nalla,
tant vrisells
ab cascavells,
altres ab toques
blanques com hoques
vuides porren
lo ball seguxen,
tant moltes sa'cen,
saliant cum garces
y espatols,
donas; toras, bols
mil cabotides,
grasa remnyotols
de pes y canes,
v'ia moltes demas,
gent de molt ser
en lo carrer
tant breu: ~~est~~
y onomat

9

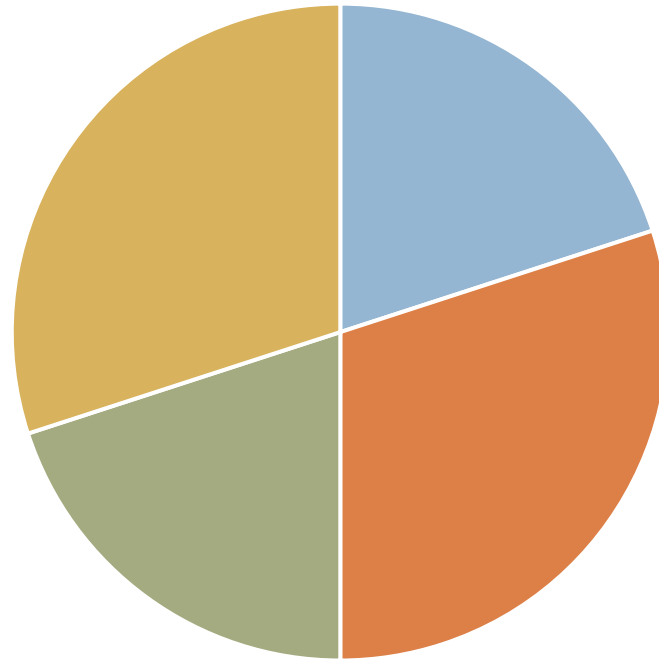
ample per nom (14) Ne
abont totom
acut de fet
tot lo honor
de Barcelona
gran badalona
en dies tals
per catalans
banca y cadires
no te admires
tots essens
per los terrats
gent a monons
per los balcones
y per bisnes
abont molt destros
son en mirar
de pas tirar
moltes taronjes
tantes y flonxes
los Cavallers,
que en los carrers
abax passant
fan del galant
tots a casual
tent se fer call
y gran carrera
portant darrera
pedres criats
molt ben posats
tots de llorca
gent de pellos
tots y de xapa
spas y caps
y gran altes
vestits de arca
van tot instant
blancs treuant
corrent la mona
bola rodona
y asa ferro
pensar ab hules
a tal de guerra
tot va per terra,
y a la follia
tot se degolla
noy basta res
mandret recua
la gent se acota
per catalans
sonen labals
que gusta quils
pot allí sur
com podran dir
molts dels que danca
sons que nos cancen
ab gentils ayre
saliant en lo ayre
com bolatras
los manutres
fan, y altres balls
portant plomalls
gorres de grana
fent la sendana
y lo ball pla
tots ma per ma
altres ab bandes
fines de dardos,
y molt bisnes
sonant guitarras
per mas donaire
se lo parayre
lo sabater
fadrí solter
y jove estrer,
que tots per rastre
lo ball seguxen
la leyra dexen
didal y agalla
trevall qui vulla
que molt sep bo
miri tal se
de cornesases
hixen les mones
simples conzillas
joces y velles,
mares y filles
ab gargantiles
y collets
sos brasseres
vells cadenes
de or, y carres
molt ben posades
emmarcades
per carrers plenes
ab toques glacs
rintos, polseras
tantes maneres
noues vidreres
de balls y dardos
y bocadors
tanta pintura
que es gran mudo
pero así se va
al temps corrent
mes or, que argent
jugan a polia
pilotes, argolla
y a passa or.
Ni me ajut Deu
quem admiri
venit del Pi
quant yo valg ser
en lo carrer
didal de la Palla (15) Ne
de vitualis
pla, y de manjars
que a ninga s'usa
tantos pedres
de manjados
y de pastos
focchs ostentivos
y gobolots
mil manjars
may ha quin craga
de llet maratge
ous y formatge

10

tant de potatge
y fardiment
sotregiment
caprotada
caro ben trinchada
de molto y peas
arros, adens
cups de casola
tot se ossola
y res noy basta
qui no te, gasta
beuati, manjats
molts, caler
no lalla plena
caro que no embroma
ni de indio balls
ab oli y als
porcills, galines
dicant sarlines
tot altre pes
que alliquos
per la quarta
tempa que en son esena
torna la gent
deotant: tot
amant a perdre
en lo cap cadere,
totom de be
a oyr sermo
y a confosar
ques caro y sa'ac
que ve la mort
pas estrer, bori
quant morts passan
y aquí parim
Lats Deu.

Con licencia del Ordinario en Barcelona en la Empresa de Este-
van | Liberos Año 1616.

Per tema els que NO anomenen la rima

2

■ Unió

3

■ Polítics (rebudes)

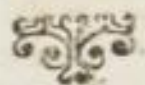
2

■ Guerra

2

■ Festes religioses

Relacio de la entrada y recebiment fet per la molt nobla
Ciutat de Barcelona als tres Infants de Saboya; nebots del Rey nostre señor
de gloriosa memoria Phelip tercer, en lo Any 1603

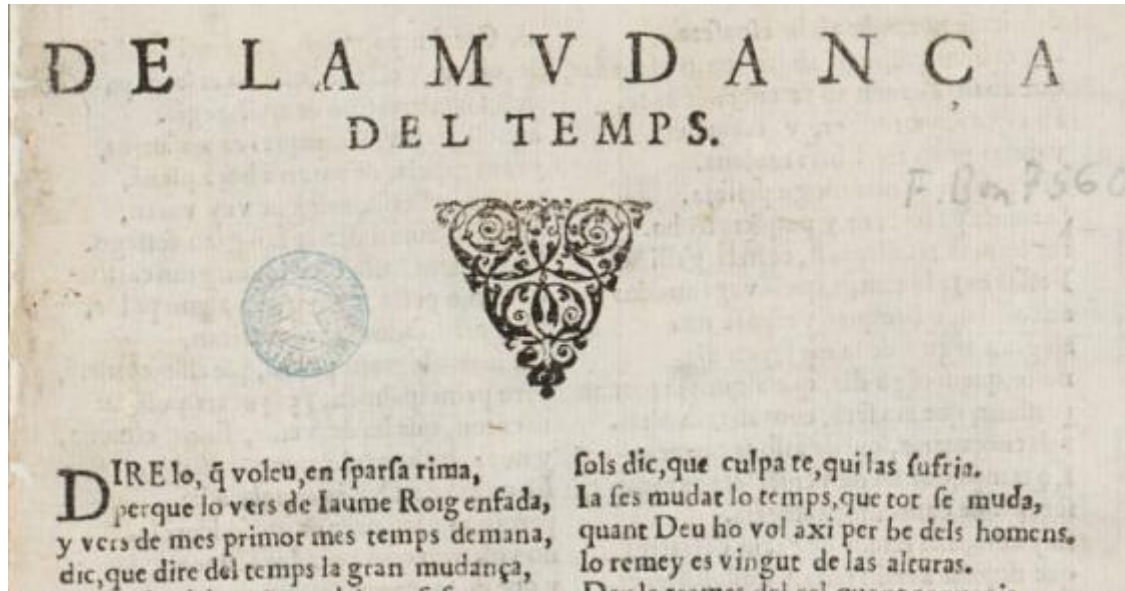
Barcelona
ciutat tãc bona
y molt puxant
quan triumphant
que tes mostrada
ab la entrada
dels tres Infants
Duchs Saboyans
Princeps Señors
Comenadors
y tots Crusats
molt acostats
en parentis
al que vuy viu
Phelip tercer
Rey de gran fee

(Iuan Babiſta.)
fons linda vista
la que dire,
si be sabge
atots Comptar
Viu senyalar
a Mont yue
lo mati die
ab dos Banderas
moltas Galeras
en ves lleuant
y en vntant
lo que alli esta
prest debaxa
ala Ciutat
y a aportat

Virrey qui es
don Iuan Teres
Pare, y Prelat
del Arcabisbat
de Tarragona
lo qual li dona
vn doblo dor
com a senor
ques molt complit
Vasen estordit
fet vn Coreu
al que hos creu
a enuiat
sa Mageſtat
Embaxador
o Receptor

molt aprefat,
Ha arribat
al cap del ton
vna molt bona
Barca armada
ben reforçada
que fragatina
segons camina
com a ſageta
ve tota dreta
dintre del Port,
hixen ne toſt
Cortelans dor,
o Embaxadors
dels dits Infants
gentils valants

4. Altres usos

O a l'ayme Roig imitando
dezir tan baxos conceptos
que parecen bomitados
a pura fuetca de vnguentos.

*Diálogo verdadero, graciós y apacible dels felices
y bons successos de la guerra de Cathalunya.*

Compost ara de nou ab different rima de Jaume Roig per un català
ben aficionat a sa pàtria Cathalunya.

Interlocutors en ell són Valentí Anglada y Bernat Company.

Ab llicència.

En Barcelona, en casa de Gabriel Nogués, en lo carrer de Sant
Domingo, any 1642.

Jesús, Maria, Joseph.

Valentí: Sies ben arribat, Bernat!

Y de hont véns?

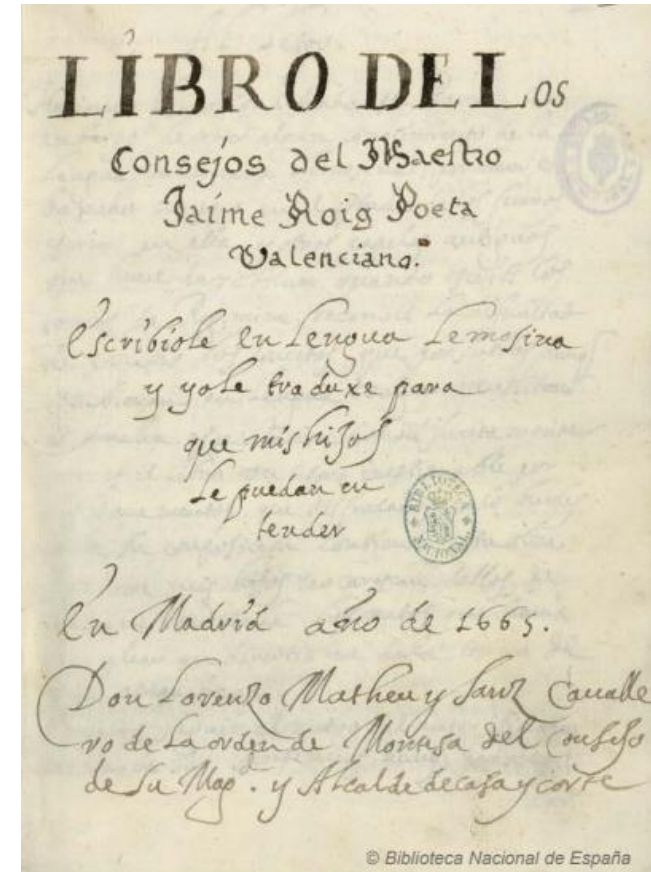
Que, per tot aquest llarch temps
has estat fora

5 no he tinguda bona hora

ni alegria

vént que absent te tenia

5. Conclusions

Portada de la segona edició impresa de l'"Espill" (Barcelona, Jaume Cortei, 1561) <https://www.ciencia.cat/temes/jaume-roig-i-el-seu-espill>

Libro de los consejos [Manuscrito] / del maestro Jaime Roig, poeta valenciano; escribióle en lengua limosina y yo le traduje para que mis hijos le puedan entender... Lorenzo Mateu y Sanz, caballero de la Orden de Montesa, del Consejo de Su Magestad, y Alcalde de Casa y Corte, Biblioteca Nacional de España, Mss/8595.

